

8-10 jaar

Gesprek: Wat heeft de geldbewaarder goed gedaan?
Wat heeft hij niet goed gedaan?

Wat zouden wij van de geldbewaarder kunnen leren?

Spel: Speel het verhaal na. Zet het beeld 'stil' bij verschillende gezichts-uitdrukkingen in het verhaal. Hoe kijkt de baas als hij in het koffertje kijkt? Hoe kijkt de geldbewaarder als hij weet dat hij zijn baan kwijt is? Hoe kijken de schuldenaars die ineens minder hoeven te betalen?

Creatief: De kinderen tekenen of schrijven over wat hen rijk maakt. Verzamel alle tekeningen en verhalen in een koffertje. Neem het koffertje mee terug en nodig de mensen in de kerkzaal uit om zelf ook een tekening of verhaal in de koffer te stoppen.

11-12 jaar

Gesprek: Jezus vertelde dit verhaal en zei dat de geldbewaarder goed had nagedacht bij wat hij deed.

Wat vinden de kinderen van zijn plan?

Als je de weg van Jezus wilt volgen, denk je ook na over keuzes die je maakt. Welke dingen zijn dan belangrijk?

Creatief: Aan vriendschap hangt geen prijs; niet in geld en ook niet in wat je voor een ander moet doen. De kinderen maken een reclamefolder met als onderwerp: 'Vriend in de aanbieding'. In de folder wordt duidelijk wat je aan een echte vriend hebt. Op de folder staat ook dat het niets kost.

Vertelling 8-12 jaar

Een gouden koffertje

Er was eens een knecht met een gouden koffertje. In dat koffertje zaten de papieren van zijn baas. Er zat een lijst in van de mensen waar zijn baas nog geld of spullen van kreeg. Er was een dik pak papier waarop hij bijhield hoeveel geld er werd uitgegeven. En een veel dunner pak papier, eigenlijk meer een briefje, waarop stond hoeveel er verdiend werd.

Op een dag keek de baas eens in het koffertje. 'Jij geeft veel te veel geld uit!' riep hij geschrokken. 'Zo houd ik niks over. Jij kunt geen geldbewaarder blijven, ik zoek wel een ander. Komende dinsdag lever jij dit koffertje in.'

Daar zat de geldbewaarder. Met het gouden koffertje nog voor zijn neus, maar niet voor lang meer. Wat moest hij nou doen? Hij trommelde met zijn vingers op het tafelblad en dacht na. Werken op het land? Daar had hij geen zin in. Bedelen? Hij zou zich schamen. Nee, hij moest iets anders verzinnen.

Maar wacht eens? De geldbewaarder klikte het koffertje open en liet de papieren nog eens door zijn handen gaan. Hij keek naar de lijst met mensen waar zijn baas nog geld van kreeg en knikte tevreden.

De dagen daarna liet hij de schuldenaars bij zich komen. 'Ik zie dat jij mijn baas nog honderd vaten olijfolie moet geven', zei hij vriendelijk. 'Best veel, vind je niet?' Hij wees naar de stoel tegenover hem. 'Ga zitten. Hier heb je je schuldbewijs, en hier heb je een pen. Maak er maar vijftig van.'

Dankbaar pakte de man tegenover hem het papier en de pen aan. 'Als ik ooit iets terug kan doen...', zei hij.

De geldbewaarder knikte. 'Tja, wie weet', zei hij.

Even later zat de volgende schuldenaar tegenover hem. 'Mijn baas krijgt nog honderd balen graan van jou', zei hij. 'Hier, maak er maar vijftig van.'

'Echt!?' riep de schuldenaar. 'Wat ontzettend aardig van je. Als ik ooit iets terug kan doen...'. De geldbewaarder glimlachte. 'Tja', zei hij. 'Wie weet.'

Die dinsdag moest de geldbewaarder het gouden koffertje inleveren. Hij had geen baan meer en geen geld. Maar toch maakte hij zich geen zorgen. Werken op het land hoefde hij niet, en hij zou ook niet hoeven bedelen. Hij had vrienden genoeg.

Mattijs Weegenaar

